

РЕШЕНИЕ

№ 2088

гр. София, 29.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 22.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **11765** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалбата на П. З. Н. от [населено място] чрез адвокат К. Г. срещу мълчалив отказ на директора на ТД на НАП С. да се произнесе по жалбата му от 13.10.2021г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ № С180022-022-0019372/26.03.2018г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Жалбоподателят излага доводи за нищожност на оспореното ПНОМ по съображения за неправилно приложение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Твърди, че Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С180022-022-0019372/26.03.2018г., не е подписано от издателя му – Е. Г., а от друго лице -публичен изпълнител Н. И.. Освен това сочи, че посоченият размер на вземането е неправилен и неактуален. По така изложените съображения иска да бъде обявена нищожността на обжалваното ПНОМ на публичния изпълнител.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответната страна – Директорът на ТД на НАП С. чрез процесуален представител, оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното: В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №22150040576/2015г. за събиране

на установени и изискуеми публични вземания на П. З. Н.. Представено е Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №040576/2015/-000001/12.06.2015г. за заплащане на задължение 18 378.81 лева – главница и 153.33 лева – лихва. Няма доказателства за начина и датата на връчването му.

На 26.03.2018г. от Е. Г. - публичен изпълнител при ТД на НАП С. е издадено обжалваното Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С180022-022-0019372/26.03.2018г., с което за обезпечаване на изискуемо публично задължение на Н. по изпълнително дело №22150040576/2015г. в размер на 23 732. 47 лева, от които 18 378.81 лева – главница и 5353.66 лева – лихва, са наложени обезпечителни мерки – запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в 26 търговски банки.

ПНОМ е връчено по електронен път на жалбоподателя на 07.10.2018г. Съгласно чл.197, ал.1 от ДОПК постановлението може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред териториалния директор на ТД на НАП С.. Като необжалвано в законовия срок, Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С180022-022-0019372/26.03.2018г. е влязло в сила на 15.10.2018г.

Видно от представената справка от НАП за задължения на П. З. Н. към 25.10.2021г., същите възлизат на 30 415.76 лева, от които 18 378.81 лева – главница и 12 036.74 лева – лихва.

На 13.10.2021г. Н. е подал жалба чрез публичен изпълнител пред териториалния директор на ТД на НАП С. с твърдения за нищожност на Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С180022-022-0019372/26.03.2018г. Директорът на ТД на НАП С. не се е произнесъл по жалбата.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното постановление, подадена е пред компетентния съд. Съгласно чл.197, ал.1 от ДОПК постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да бъде обжалвано в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок, от получаването на жалбата. Според разпоредбата на чл.197, ал.2 от ДОПК решението по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на жалбоподателя, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния взыскател. Непроизнасянето на решаващия орган в сроковете по ал. 1 се смята за потвърждение на постановлението, което може да се обжалва в 14-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне. Според разпоредбата на чл.149, ал.2 от АПК мълчаливият отказ може да се оспори в едномесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Съгласно нормата на чл.149, ал.5 от АПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение на времето. Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С180022-022-0019372/26.03.2018г. е влязло в сила на 15.10.2018г., жалбата с искане за обявяване на нищожността му е подадена на 13.10.2021г. и 14-дневния срок за произнасяне по нея е изтекъл за решаващия орган на 27.10.2021г., след което е формиран мълчалив отказ на директора на ТД на НАП С.,

оспорването на което изтича 27.11.2021г. Жалбата е подадена на 09.11.2021г. и е в срок, освен това съдържа твърдения за нищожност, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна._

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство е постановлението за налагане на обезпечителни мерки. При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното ПНОМ, съдът намира, че то е издадено от компетентния административен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК и в рамките на неговите правомощия - Е. Г. - публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Напълно неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че постановлението е подписано от друг публичен изпълнител при ТД на НАП С. Н. И., а не посочения издател. Спазена е формата, установена в разпоредбата на чл. 196, ал. 1 ДОПК, не са констатирани съществени нарушения на административнопроизводствените правила при постановяването му.

По материалната законосъобразност на обжалваното постановление съдът намира следното:

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Нито жалбоподателят твърди, нито се представиха доказателства от него, както и от наличните в административната преписка такива, че е налице някое от основанията за отмяна на наложените обезпечителни мерки по смисъла на чл.197, ал.3 от ДОПК.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ заповед за спиране на банкови сметки.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК също не е налице, тъй като съществува годно изпълнително основание– влязло в сила решение от 16.03.2015г. по нчд №860/2015г. по описа на СГС, с което е признато решение на Върховния касационен съд на Република Румъния.

Третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК се отнася до това дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК. Съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Преценката за мотивираност на искането налагане на обезпечителни мерки в случая не е необходима, тъй като изпълнителното основание е влязло в сила съдебно решение. Освен това дори и при липсата на такава, то този порок не би довел до извода за съществено процесуално нарушение.

В случая за да бъде основателна жалбата следва оспореното постановление да страда от най-тежкия възможен порок, поради което да бъде обявен за нищожен. Настоящият случай не е такъв. По изложените съображения, следва да се приеме, че

Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ № С180022-022-0019372/26.03.2018г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С. е законосъобразно, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, което определя в размер на 200 лева.

Водим от горното, Административен съд София – град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. З. Н. от [населено място] чрез адвокат К. Г. срещу мълчалив отказ на директора на ТД на НАП С. да се произнесе по жалбата му от 13.10.2021г. срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ № С180022-022-0019372/26.03.2018г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА П. З. Н. с [ЕГН], от [населено място], [улица], да заплати на ТД на НАП – С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 /двеста/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :